Quarto inuenit ibi nūmularios. qui nūmū
et monetā eterni ceſaris ſcȝ aīaȝ ſuā imagie
ad modū nummi inſignitaȝ cambiunt et vē
dunt dyabolo pro modica delectatōe. In ec
cleſia nāq͂ȝ nulla talis emptio fieri debet. ſed
redēptio et ſolutio peccatorum ꝑ contritōeȝ
et dolorem et deuotam actionem.

¶ Dñica Reminiſcere.

Aſſumſit ihesus

petrū iacobū et frēȝ eꝰ Ioh͂. et duxit
illos in mōtē excelſum ſeorſum. et
transfiguratus eſt añ eoſ. math. xvij. C
Alkabitius in theorica planetarum dicit: ꝙ
qui volunt diuinari in aſtris ſuꝑ aliquibus af
fectibus et euentibus futuris. neceē eſt vt al-
tos mōtes adeant. Cuius rō eſt ſm ptholo-
meum almageſtis. iij. qꝛ ſubtilitas mōtani
aeris ſubtilitatem atq͂ȝ lipiditatē efficit rōniſ
ſic volens diuinari et certificari de effectibus
grē et pietatis dei. et an ſit de nūero ſaluā-
doꝝ excluſ oibus terrenis et mūdialibus. ꝑ
affectū veri amoris et caritatis ſurſum ī oculū
aſcendat. et diuinius illuſtratꝰ. et ꝑfecte infor-
matur quouſq͂ȝ ad ꝑfectā lucē ꝑueniat. Sic
dꝛ de pe. di. ij. nō reuertebanꝰ. Deſideriū iu-
ſtoꝝ. qd̕ abſq͂ȝ obſtaculo eſt. diuinitus illumi-
natur. quouſq͂ȝ ad ꝑfectam lucem et beatam
ꝑueniat. diſcipli igiꝰ xp̄i relictis oibus terre
nis. qꝛ ſincera dilectōe ſolū xp̄m acceſſerunt
ꝑ alijs ſecreta diuinitatis meruerunt ſpeculari
in xp̄i transfiguratōe. Queriꝰ cuȝ deꝰ poſſet
oēs hoīes ſaluare. cur petꝝ et iohēȝ aſſump
ſit ad glīam. et andreā et philippū vult dā-
nare. Et videtur ꝙ ipe deus ſit cā q̄re vnus
ſaluatur et alter dānatur. dicēdū ꝙ nūq͂ȝ fuit
hō adeo miſer i peccādo in hac vita cui deꝰ
ſuā miſcdiam negaret et grām: dū tñ ſeipſuȝ
capacē faceret. Nihil ei tam vile. tāimūdū: qd̕
ſol ñ illuſtret ſiecto obſtaculo Videmꝰ nāq͂ȝ
in magnete. cuiꝰ virtus naturalꝰ eſt attraheꝰ
ferrū. et ſp trahit. niſi ferrū oleo iungaꝰ ꝑ qd̕
virtus magnetis īpeditur. nec hoc eſt rōne
magnetis. cuiꝰ virtus eſt indifferens ad oē
ferrū. ſ alteriꝰ īpedientis. Sic deꝰ naturaliter
eſt miſericors. et de natura ſua eſt oēs īdiffe
renter ad ſe trahere et clementer recipe. Vnd̕
ambro. in li. de pe. et allegatur de pe. di. i. c.
medicina. D ¶ Deus diffinitōeȝ nō facit
que miſcdiam ſuam omibus premittit glo-
indifferēter quēlibet pc̄torem recipit. niſi ſe
peccantis īpediat. Eſt igꝰ diuina electio ꝑdeſti-
natio ſiue receptio vnius et nō alterius a li-
bera volūtate diuina. et ex mera gratia. nullā
penitꝰ hñs cām. Sua aūt reprobatio et reiec
tio nūq͂ȝ eſt ſine cā. cū nullus dānetꝰ: niſi pro
pc̄to originali vel actuali mortali. Electio
igiꝰ dei eſt ſine meritis. ſ reprobatio nō ſine
demeritiſ nec reprobatio facit alicui iniuriaȝ
qd̕ oñdiꝰ ꝑ exemplum. b. aug. in li. d̕ ꝑdeſti
natione ſic. Si vnus hȝ duos debitores q̄
ſm iuſticiam tenētur ſibi ſatiſfacere ſi exigit
ab vtroq͂ȝ debitū nec illi nec iſti iniuriatur ſi
etiam donat vni et remittit. et ab altero exi-
git quis ſane mētis dicere pōt ꝙ faciat iniu
riam illi a quo exigitꝰ modo ꝓpoſitū accipi-
amus in deo et hoīe. Nam apl̄s dicit ꝙ per
vnū hoīem peccatū intrauit. ſ. originale per
qd̕ oēs ſumus obligati per primū peccatum
Si nunc vni donat: et alteri nō quis poteſt
eum iuſte de hoc redarguereꝰ certe nullus re
mittit ḡ cui vult et cui nō vult non remittit.
ſed indurat ꝑmittit. q. et gratiam non īfun
dit. E ¶ Sed cur ꝑmittit hoīem peccare
cum precauere poſſit. vt nō habeat cauſam
reprobationis. Dico ꝙ ideo: quia deꝰ et ſua
ꝓuidētia nouit d̕ maximo malo. maximū bo-
nū elicere ita ꝙ ñ ē adeo magnū malūꝰ qd̕ ñ
in magnū bonū cōuertaꝰ. Nō ei eēt magnuȝ
ī artifice d̕ bona materia bonū parare artificiū
et nobile. ſ ſi de vili materia p̄cioſum opus
faceret magne foret reputatōiſ. Sic dico ꝙ iā
deꝰ ex ſua prouidētia magnū malū ꝑmittit
fieri vt inde bonū magnū eliceat. Nāq͂ȝ luci-
fer cecidit magnū malū fuit. ſ illō magnuȝ
malū deꝰ ordinauit ad hoīs creationē. lapſū
hoīs ad xp̄i incarnatōeȝ. qd̕ fuit ſūmū bo-
nū: vñ dic grē. ī bñdictōe cerei paſchalꝰ O fe-
lix culpa q̄ talē ac tm̄ meruit hrē redēptoreȝ
Ordiauit ei deꝰ malū reꝓboꝝ ad q̄druplex
bonū electoꝝ. Primū ad extollēdū eoꝝ lau-
dē: ſi ei rōnalē creaturā feciſſet īpeccabilem
nullus electus eſſet laudabilis. ex eo ꝙ nō
peccaſſet. qꝛ nullus laudatur de his que nō
ſūt ī ſua ptāte. Vnꝰ nāq͂ȝ ñ laudaꝰ d̕ ſilētio.
vñ grē. ī moral. Deꝰ ſūmoꝝ ſpūuȝ naturaȝ bo
nā ꝯdidit ſ mutabilē vt ſi ſtare nollēt ruerēt.
et q̄ ſtarēt ee maioris meriti cēni. Secūdo ſ
ipſi m ordinauit ad eorum honorē quia ho
norabiliꝰ regnū poſſidēt q̄ illud habent ꝑ v-
tutis ſue acquiſitionem: ꝙ q̄ ſolū ꝑ electōeȝ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Si aūt ſacti fuiſſēt ipeccabiles. ſola electōe
būiſſent regnū. ſ iō nūc. qꝛ fuerunt militātes
cōtra pctā math. xi. A dieb⁹ Joh. baptiſte vſ
qꝫ nūc. regnū celoꝝ vim patit. et violēti rapi
unt illud. Illud aūt honoris ſignū eſt. qꝛ ñ
coronabit niſi q̄ legittime certauerit. Tertio
h fit ad coꝝ virtutes cōſuandū. qꝛ ſm bern.
būilitas eſt cuſtos et decoꝛ virtutū. Sed pec
catorum pug̃ datur interdū ſanctis. nō vtru
ant. ſ vt būilitas cōſuet. ij. coꝛ. xij. Datus
eſt mihi ſtimul⁹ car. mee āgelus ſathāc. qui
me colaphizet. Quarto ad pficiēdū coꝝ de⸗
corē. videm⁹ eī viſibilr̄ i ſenſib⁹ qꝫ vtile eſt ī
terdum. vt res deſtruat. qꝫ melius repet. Ita
deus aliqñ ſuos ſanctos et deuotos pmittit
cadere vt ſanctiores reſurgāt. vñ dan. xi. dr̄
de eruditis ruent vt cōflētur et religanē vſqꝫ
ad tp̄s pfinitum. Ita etiā magdalena ruit.
ſed poſtea conflata ardore caritatis perfecti
oꝛ et ſanctioꝛ a corruptione ſurrexit. ſic etiaꝫ
paulus et petrus. Quantum nunc ad expo⸗
ſitōnem literalē et continuationē textus. eſt
ſciendum. qꝫ ſicut videmus fameſcentes li⸗
benter ſuſtinent laboꝛes cōſideratione qꝫ eis
ſolenne prandium paratur Sic ſancta mater
eccleſia fideles quos per iſtud ſacrum tp̄us
pnīc ad labores arduos conduxit. ut his ne
deficiant ſed perficiant icboata. prandiū de
lectabile et gl̃iam interminabilem, p remūe⸗
ratione hodie monſtrat in figura trāſfigura⸗
tōis xp̄i vbi facies eius vt ſol pre claritate re
lucebat. Et ſm hoc in pñti euangelio tres p
tes notant. in quib⁹ quilibꝫ fidelis inſtruit
ad virtutes. in quarum.
Prima notatur mōi vtilitas renunciāda ī
principio cū dicit. Aſſumpſit ihs.
In ſecunda humana fragilitas reuelāda ibi
acceſſit Jheſus et tetigit.
In tertia beatitudinis dignitas deſiderāda
ibi. Leuantes oculos.

Quantum ad pri

mā partē eſt ſciendum: qꝫ criſtus tantū tres
diſcipulos. ſ. petrum iacobum et iohānem
ſeorſum ab alijs ſumpſit. ſic vt multos oñde
ret ad gl̃iam vocatos. ſ paucos electos pro
pter delectationes et gaudia mōi: duxit igit
illos in mōtē excelſum ſeorſum. vt cogno⸗
ſcerent non poſſe ſaluari in terra. et in terenis
ſ ſolum ad celeſtia eleuatos. ſ Moraliter
q̄ deſiderat in beatitudine xp̄m gl̃ificatum
videre mundum et oīa terrena debꝫ relinq̄re
Nam vt dicit phs. v. phicoꝝ. Terminus ad
quē non acquiritur. niſi terminus a quo de
ſeratur. Qui enī vult ire verſus irl'm. relinq̄re
oportet alia loca intermedia: ſic qui vult ce
lum adire: mundum oportet abijcere. et oīa
terrena odire. quia ſm bern. in floribus ſuis
Sicuti vmbra abſcōdit hominē a lumīe ſo
lis materialis. ita illa mūdana et terrena ab
ſcundunt hoī gratiam et dilectionē dei. Et
ideo qui vult deuꝫ diligere. neceſſe eſt vt di
uitias et terrena odiat: qui aūt voluerit ama
re diuitias et terrena neceſſe eſt vt deuꝫ odi⸗
at: verba ſunt criſ. ſup math. cui ſnīe pulcre
alludit necatoꝛ vicioꝝ. Senc. epl'a. liiij. ad
lucillum prorūpens in hec verba. Nemo ali⁹
dignus eſt deo. niſi qui opes cōtēnit. Cui⁹
ratio aſſignatur. xlij. di. c. Omnes huius ſe⸗
culi dilectores in terrenis rebus fortes ſunt
et debiles in celeſtibus. h
Debemus ḡ mūdum et oīa terrena trāſitoria
ſpernere et relinquere. quia habent.
In fidelitatem in acquirendo.
Inſtabilitatem in retinendo.
Anxietatem in relinquendo.
Dico namqꝫ primo ꝛc̄. Nam vt quis bona
mundi acquirat non curat parentes decipe.
patrem et matrem perturbare. Decipit enim
amicus amicum. vicinus vicinum. pūer. xi.
Simulatoꝛ ore decipit amicum ſuum. Sic
etiam hodie mechanici ſeipſos in laboribuſ
ſuis decipiunt. ciues et burgenſes. per vſu⸗
ram et mendatia diuitias acquirunt. Unde
ps̄. conſiderans impietatem ciuitatum. di⸗
cit vidi iniquitatem et contradictionem in ci
uitate tota die ac nocte circundabit eam: ſu
per muros eius iniquitas et laboꝛ in me⸗
dio eius et iniuſticia. non defecit de plate⸗
is eius vſura et dolus. ¶ Et ſpecialiter ibi
nota vſuram. que vt procbdoloꝛ valde com
munis eſt criſtiano et iudeo plus hodie cri⸗
ſtiani qꝫ iudei vſuram rapiunt. ¶ Nam iude
us de libra denarium vel duos per ſeptima
nam ſumpſit. tu autem falſe xp̄ane vix in ſo
lido cōntētaris et vſuram noīe cenſus bapti
zas. In quo facis contra hoc qꝫ prohibetur
deutro. xxiij ¶ Non venerabis fratri tuo ad
vſurā. q̄ ergo facit h admitti nō debet ad cōi
onē altaris: nec ad xp̄ianā ſepulturā vt hr̄ ex̄
d vſu. c. qꝛ ī oib⁹. et h ī ſignu maledictōis et
dānatōiſ eṫne. eē citaſ in q ſūt niſi diſplicca

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

et corrigat. maledicta ē vt dr Joſue. vi. Ciui
tas hec anathema eſt deo et maledict⁹ q̄ edi
ficat eā. vnde mgr̄. iij. ſen. di. xxxvii. c. iiij.
Cōmoda fratri tuo. et accipe quod dediſti. n̄
et nihil ſupfluū q̄ras. q2 ſupabūdantia. ſ. ex
pactōe i vſurā cōputat᷑. Eſt eniꝫ vſura vt aít
augu. cū quis plus exigit i pecunia vl̄ q̄libꝫ
re ꝙ accepit Itē hier. putāt aliq̄ vſurā eē i pe
cūia ſ; itelligūt vſurā vocari ſupabūdātiā. ſ.
q̄cq̄d ē ſi ab eo qđ dederit pl⁹ ē vt ſi i hyeme
dm⁹. x. modios. et i meſſe. xv. recipim⁹. et iō
dr i cano. xiiij. q. iij. vſura. ꝙ vſura ē quicq̄d
ſortē excedit. vel qđ vltra ſortē exigit᷑ ſub ſpe
lucri. h ¶ Sed querit᷑ an in aliquo caſu
licitū ſit etiā ſine vſura vltra ſortē accipe. Et
videtur ꝙ nō. Sꝫ hoſti. et alij doctores iuris
dicunt. ꝙ in trib⁹ caſibus liceat. Primo ſig⸗
nanter aliquid dat᷑ a debitore. et a principio
creditor ſine aliq̄ ſpe mutauit licite recepit.
vt dr ex̄ de vſu. cōſuluit. nā iux̄ glo. ſup vbo
ſpantes. licitū eſt etiā aliq̄d ſpare. ſ. gratuitū vl̄
tale. ſaltē ſecūdario: q2 q̄libet natural'r ad an
tidota obligat᷑. ff. de petitōe hereditatis. l. ſ;
et ſi. §. ꝯſuluit. ibi dr ſup illo verbo. obliga
uerint. in gl. ꝙ oīs creatura mouet᷑ ad bn̄fa
ciendū ei q̄ ſibi bn̄facit. et talis obligatio ex
inſtinctu nature ꝓcedit. Secūdo qn̄ illđ vltra
ꝑcipit᷑. vt intereſſe exemplū fideiuſſor recipit
ad vſuras ſortē ſolutā creditori cum ei obeſt
q̄ntū petit. et ſic nō eſt lucꝝ notat᷑ ex̄ de fide⸗
iuſſoribus. c. ꝑuenit. Tertio qn̄ debitor non
ſoluit in termio aſſigto. et accepit dānū ex eo
Exemplū. vēdo tibi fundū meū. ſ. domū vl̄
aliā hītatōeꝫ certo ꝓcio vt infra certū tpus
mihi ſoluas. ſi nō ſatiſfacis. lapſo termio po
tero vſuras petere. cū fructus rei vēdite tuos
facias. et mihi tn̄ nihil ſoluiſti. C. de vſu. l.
ij. Hoc tn̄ intelligas. qn̄ intereſſe. ſ. dānū eſt
intra rē. vel cū petit᷑ cā dāni et nō lucri cap⸗
tādi. vt ſi oportuit ꝙ ego recipē pecūias ad vſu
rā illas. poſſet petere cā dāni. et nō cā lucri.

J ¶ Secūdo mūdus et oia terrēa hñt in
ſtabilitatem in retinēdo. Vñ iacob. Tranſit
mundus et cōcubina eius. nā nō eſt potētia
nō glia. nec diuitie. q̄ poſſit diu ꝑmanere: triſti
tia vertit᷑ i leticiā. leticia i meſticiā. et qđ imū
eſt eleuatur. et altū ſuppmit᷑ et figurat᷑ i rota
fortūe. q̄re Boetius li. ij. de ꝯſo. ꝓſa ſecūda
in ꝑſona ipſius fortune ſic dicit Nos ad cō⸗
ſtātiā nr̄is moribus alienā. inexpleta hoīm
cupiditas allegauit. q. d. minime. Nā hec nra
vis eſt. hunc cōtinuū ludū ludimus rotā vo
lubili orbe v'ſamus. infima ſummis. ſūma
īfimis mutare gaudem⁹ Et paucis iterpoitis
ſubiūgit. opes honores. ceteraq; taliū. ſ. rex
meis iuris ſunt. dn̄aꝫ famulie cognoſcāt. me
cū veniunt. me abutēte recedūt hec ille. Su
ꝑ quo paſſu quidā ꝯpoſitor meretrice ſic dic
En ego fortuna ſi ſtarem ſorte ſub vna. Et
nō mutarer. nūq̄ fortuna vocarer Et iō q̄dā
talem deſcriptōem fortune viſus eſt formar
Fortuna mūdialis vultū hꝫ mlieris pulchꝝ
et apparētē: odorē hꝫ ſpērē cunctos allicietē
corp⁹ hꝫ anguillaꝝ. et alas aquilaꝝ. caudā
inſup dracois. et motus veſptilionis. Illa
deſcriptio ſic pōt appere. Fortuna mūdialis
blanditur et decipit. et ſic facies mulieris ſē
titur. et attrahit ſicut oderes ſpēꝝ. et quia diu
durare non poterit. habet corpus anguillaꝝ
et quia a volatu nō deſinit. alias habet aq̄
larum dum luci inuidet: motus habet veſp
tilionis que circa candelas volitat. ſed dum
quemq; mors obſidet caudam habet dracōis
que morſu vitā terminat. k ¶ Tertio mōs
habet anxietatem ꝛc. Nam q̄nto aliqua ſunt
cariora in poſſeſſione. tanto amoriora i amiſ
ſione. tpalia igitur vt eſt domus familia q̄
ꝓ cunctis homines diligunt et amant. dum
per mortem auferuntur aīm hoīs in morte
cruciant et anxiant. cum nihil horum ſecum
deferre queant. vñ pſ. Dormierunt ſomnū
ſuum et nihil inuenerunt viri diuitiaꝝ in ma
nibus ſuis. vñ recitat᷑ fabuloſe quoddā ve⁹
palatiū induiſſe cuidam poete deploranti eꝰ
deſolationem in poetria areſto. in his vbis
Domus egregia cōpungor ad lacrimas. ni
am intuens ſolitudinem. at illa contremuit
cōpaſſa mihi propter multitudinem lacrima
rum. cui inquit vbi ſunt queſo qui quondā
te inhabitauerunt. iocundam vitam cum ſe
curitate et temporis amenitate duxerunt. Ac
illa temporales inquit exſtītes tpaliter cum
tempore tranſierunt. iocundam vitam et me
quoq; ſub ſorte temporis tranſitoriam dum
ſerunt. res nēpe nec ſtabiles qui cū fluxibus
temporis fluxibiles fluunt. Hec reſponſio
huius palacij cōcordat huic reſpōſioni ioh.
Tranſit mū. et concu. eius qđ exponēs aug.
dicit. Ecce inquit mundus tranſit concubi⸗
na eius. Quid vis ergo vel amare tempora
lia. et tranſire cū tpe an xp̄ꝫ amar et i eternū
viuer rex tpaliū fluuu⁹ traſit ſ; tāq̄ iux flums

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

nata arbor ē dn̄s xp̄s rapiſi ipceꝑſ tene lignū voluit te amor mōi. tene xp̄ꝫ: ꝙ ſi amatiſ illā miſeriā fluidāqꝫ vitā. vbi cū tāto laborꝫ viui tis. q̄ntomagis amore debetis illā vitā eternā. vbi nullū dolorē ſuſtinebitis. L

Secunda pars in

qua notaꝫ fragilitas hu māe nature. q̄ a deo eſt ſuſtētāda. et reuelāda ibi acceſſit ihs et tetigit eos: dī. ſurgite. Moraliter q̄uis hō facili impulſu. aut carnis aut mōi aut dyaboli ꝑ cōſenſum act⁹ inordinati cadat a deo per ſe: ex fragilitate tn̄ ſue nature ꝑ ſe reſurgere nequit. niſi tangaꝫ a deo et ſuſtentetur: ſicꝫ vi demus ꝺ cadente i foueā ꝓfundā. niſi adiuuetur et trahaꝫ ab alio per ſe exire n̄ pōt. Sic lapſus in pctm̄ ſanari nō pōt. nec exire ꝑ ſe. Accedit ḡ xp̄s tangendo et mutādo: et releuat ſua gr̄a. leproſum infirmū. q̄re dr̄ lu. v. ꝙ xp̄s leproſum. i. pc̄torē tāgendo mūdauit vt oñderet ꝙ largitate dīne grē pc̄ta emūdāꝫ vn̄ de pe. dī. i. §. hic etiā. lazar⁹ leproſus tāgiꝫ cū reſpectu dīne pietatis mēs peccatoris illuſtrata cōpungitur.

Accedit ḡ deus hominem tangendo.
Per ſecretā inſpiratōēꝫ vt eum exciteꝫ.
Per vberē largitionē: vt eum remuneret.
Per ſeuerā indignatōēꝫ. vt eū puniat.

Dico nāqꝫ p̄io. ꝙ deus accedit hoiem ſecretius iſpirādo. qꝛ ipē eſt ſicꝫ cōſiliari⁹ ſecretuſ q̄ ꝑ grām inten⁹ iſpirat conceptus bonos et virtuoſos act⁹: dī. illud exo. xx. Veniā ad te et bn̄dicā tibi. M Nā ſicut radi⁹ exit a facie. et tranſiens ad ſpeculū imagineꝫ ibi intuentis creat. Sic radius dīne grē a deo ad hoīs mētē accedit. et ibi ſuā imaginē ſācā creat et repn̄tat: et mētē in ſuā ſilitudineꝫ et imaginē tranſfigurat gen̄. i. Faciam⁹ hominē ad imaginē et ſilitudinē nr̄aꝫ. Nā illa tranſfiguratio imagis dei cauſaꝫ ab amore dīno. Mens ei deuota lumīe dīuine grē illuſtrata intuetur clare pietatem et iuſticiā dei. Cōſiderādo etem̄ dei iuſticiā et ꝓpriā ipietatē inſpirat mēti hūilitatē et timorē. ꝭ reſpiciēdo dei pietatē iſpirat ſpē. et ſtati hō cadit in amoreꝫ. ꝭ caleſcēte amore nihil refutat. amātis amorē adiplere. Oīa tūc ſuffert. oīa ſuſtinet. qꝛ amāti nihil eſt difficile. et q̄ntuꝫ pōt ſe i oibuſ amāti aſſimilat. et tūc hō portat dī imaginē. Vn̄ hugo de arra aīe loquēs de amore dīno. dī. Scio aīa mea dilecta ꝙ amor

vita tua ē. et q̄cq̄d diligiſ. ea vi dilectōiſ i eādē imaginē vl' ſilitudinē trāſformariſ: roſā diligis. ſilitudinē roſe recipiſ. ſi deū. n̄ dico ꝙ de⁹ eris ꝭ deificaberiſ Sꝫ diceres nō poſſum ſilitudinē intelligere. Rn̄deo ꝑ exēplū valde ſenſibile. Accipe ferꝝ nōdū ignitū illud eſt difforme et frigidū nulli⁹ actiuitatis. ꝭ poſtq̄ꝫ ignis in ipo recipiꝫ ſtati i ignis ſilitudinē trāſformaꝫ. i claritate et actione. ſic ſuo mō ē de aīa. Secūdo de⁹ accedit ꝛc̄. nā de⁹ accedit ad hoiem ꝑ vberē affectū remūeratiuū. Et hꝫ eſt qn̄ deus moueꝫ ad hoiem ꝓmouēduꝫ. et tp̄aliter et eternaliter extollēdu. Calor ei naturalis ſolaris deſcēdens infer⁹ ad vaporeſ ipſos aſſumit et ſurſum eleuat. et extollit. et in nubes et hmōi eos vertit. Sic feruor dīne caritatis qn̄qꝫ reſpicit ad hoiem. et eum tp̄aliter exaltat. et etiam qn̄qꝫ ipſum eternaliter ditat. Vn̄ ipſe ē q̄ dicit illō ioh. xiiij. Veniā et accipiam vos ad meipm̄. N Sꝫ q̄re n̄ omnes equaliter accipit. et reſpicit vnum ſicꝫ alium. dicunt quidam ꝙ hoc fit ex parte dei originaliter. vt in tali inequalitate ꝑfectō dīmagiſ oñdaꝫ et vi⁹ dīuitatiſ magiſ perpendatur. Nam ſm pħm oppoſita iuxta ſe poſita magis eluceſcunt. ſicut nigruꝫ cū albo. imago pulcra iuxta deformē magis oñdit ꝑiciā artificis. Si ſuo modo de deo. ſi cui oī hoī grām in ſummo cōmunicaret. non eſſet gradus in hoibus rōe ꝑfectōis vel ipfectionis. Alij dicunt ꝙ illa inequalitas ſit ex ꝑte recipientiū. ꝓpter dūſas diſpoſitiones hominuꝫ. et ad hꝫ adducūt exēpla. Primo de radio ſol' q̄ ꝺ ſe attigit materiā liq̄factibilē vt cerā et liq̄ſcit. et idē radius materiam indurabilē attingit vt lutū et indureſcit. Cōſtat tn̄ ꝙ eodē mō ſe hꝫ i opatōe ad vtrūqꝫ. ꝭ ipa recipiētia aliter et alr̄ diſpoſita radium non eq̄liter recipiūt. et ideo nō efficit idē in vtroqꝫ. ꝓpter varias diſpoſitiones. Eodem mō ocul' quātum eſt de ſe. vno modo ſe habet ad omnes creaturas eq̄liter. illuminās oēm hoiem ſm ſuam diſpoſionem. Aliud exempluꝫ ꝺ ſtell' vbi vna differt ab alia in claritate. quod nō eſt a ſole ſimpliciter. qui lumen indifferenter effundit. non tantum equaliter ſuſcipiunt propter inequalem diſpoſitionem. Sic de ſole iuſticie. qui propter vicinitatem pluſ reſpexit aiaꝫ xp̄i q̄ꝫ al's. et pl⁹ mariā q̄ꝫ petꝝ. Tercio accedit deus ꝑ reſpectū punitiuū: et ꝑ ſeuerā indignatione. qꝛ ſicut mot⁹ lapidis

eſt deorſum ad terrā deſcendere. et eā peu⸗
tere. Sic motuſ dīne iuſticie tendit ad hoīez
terrenū et peccatorē q̄ ſe emēdare nō vult. vt
ipm tribulationibus corrigat et cōuertat. di.
illud. i. cor. iiij. In virga vēio ad vos. Nul
lū ei malū via iuſtitie manz īpunitū. Boeci⁹
de pſo. deus eni qui eſt iuſtus iudex vel h̄ in
mundo mala nr̄a aduerſitatibus pūit et cor
rigit. vel in purgatorio venialia h̄ nō delecta
vel in inferno mortalia eternaliter cremat.

¶ Sed videtur q̄ deus iniuſte morta
le momētaneū eternaliter puniat. cū delecta
tio peccati mortalis cito et raptim tranſeat.
Dico q̄ hoc iuſte fit. et hoc ꝓpter duo. Nam
quanto maior eſt ille q̄ offendit̄ tanto maior
eſt eē offenſa. et offendēs grauius puniēd⁹
vt h̄r ex de exceſſi. plato. tāto. i glo. Qui eī
xp̄m offendit pl⁹ et grauī⁹ peccat. q̄ ſi ſim⸗
plicē. et plus q̄ clericū q̄ laicū magis et ma
xime q̄ papā vel īpatorē vel principem. qd̄ ē
crimē leſe maieſtatis. qd̄ etiā ſine pena mag
nō dimittit̄. imo pena capitis punit̄ ſm̄ le⸗
ges. Cū g̊ deus oēs pricipes papā et regē ex
cedat in infinitū q̄ eū offendit p pctm̄ mor
tale. infinite offendit et g̊ dign⁹ eſt punitiōe
infinita q̄ eſt mors eterna. Secūdo q̄ diu du
rat culpa tādiu dēt infligi pena. ſm̄ gre. iiij.
dyalo. i infinitū durat culpa. q2 mali ad hoc
ſp vellēt viuere. vt ſp poſſent peccare. lz eni
act⁹ pcti mortal' ſit finit⁹. et q̄ī momētane⁹
tn̄ q2 i volūtate ꝑuerſa pctoꝝ ē tal' infinitas
ſ. ſp velle peccare. ideo deus iuſte tales īfini
te et eternaliter punit. vt g̊ tali mō ꝑ eternā
punitiōez deus nō accedat et tāgat. hō ō pctīſ
ſurgere dēt. et oclos mentis ſolum in deum
leuare ⁊c̄.

Tertia pars in qua

notat̄ dignitas et ſuauitas beatitudis ſūme
deſiderāda ibi. leuātes oclos. Pro quo no
tādū q̄ qn̄ nubes lucida q̄ ſm̄ doctores ſpūſ
ſanct⁹ extitit in forma nub appēs xp̄m circū
dedit. diſcipli audientes voce de nube dicē
tē. h̄ ē fili⁹ me⁹ dilectus. potuiſſent erraſſe in
his tribus. ꝑ quo fuiſſet ꝑlata de moyſe. an
helya. vel xp̄o. Jō xp̄s eos certificādo diſꝑ
entib⁹ aliis duob⁹ ſol⁹ corā ocul' eoꝝ remā
ſit. ¶ Moraliter eſt ſciēdū. q̄ ſicut vi⸗
dem⁹ q̄ īter oēs ſenſus viſum magis diligi
mus. Cui⁹ rō ꝑ pl'm i li. de ſenſu et ſenſato
aſſignat̄. q2 viſus m̄ltaſ reꝝ differētiaſ nobiſ
demōſtrat. Vn̄ cū āgelus Raphael tobiam
ſtercore hyrūdinū excecatuz ſalutaret. di. ei.
Gaudiū tibi ſit ſp. Rn̄dit tobiaſ Quale gau
diū eſt mihi. dū i tenebris ſedeo. et lumē ce⸗
li nō video Tob. v. Et cec⁹ q̄ſiu⁹ a dn̄o quid
vis vt faciā tibi: dixit dn̄e vt videā Mar. x.
Patz g̊ q̄ viſum p̄ cūctis ſenſib⁹ diligimus.
Cū igit̄ tota merceſ nr̄a et vera beatitudo ori
ginaliter cōſiſtat ī clara dei viſiōe. et ī ſalua⸗
tore nr̄o ih̄u xp̄o iux̄ illō Joh. xvij. Hec ē vi
ta eterna vt cognoſcāt te deū prez. et quē mi
ſiſti ih̄m xp̄m. Viſio illa ī q̄ videbim⁹ deuz
facie ad faciē erit m̄ltū delectabilis. dulcis.
melliflua et gaudioſa. itātū q̄ ſi hō a tpe pri
mi hoīs vſq3 ad extremū iudiciū oēs paſſi⸗
ones hoīm ſuſtinuiſſet. ſi foret poſſibile vni
co intuitu ſibi eēt ſatiſfactū. Nā tāta erit delec
tatō ī illa viſiōe. q̄ ſi mūd⁹ tot⁹ eēt aure⁹ ꝑ
toto mōdo ad vnicū ictū n̄ auerteret oclos. ibi
ſm̄ mgr̄z. iiij. ſnīaꝝ di. xlviij. q̄cq̄d āabit̄ ad
erit nec deſiderabit̄ qd̄ n̄ aderit Et oē qd̄ ibi
erit bonū erit. et ſūm⁹ de⁹ et ſūmū bonū erit
et qd̄ ē oīno beatiſſimū ita ſp fore certū erit
De hac beatitudie et gl'ia p̄t exponi illa auc
toritas quā dixit regia ſabba ſalomōi. videſ
eius magnificētiā. ij. palip. ix. Beati ſunt h̄
ui tui q̄ aſſiſtūt corā te oī tpe. ¶ In q̄
bus v̄bis oñdit̄ beatitudo cōſiſtere ī trib⁹ v
tutib⁹. ꝯ. iij. mundi. defect⁹. ſ.
In ſubiectione ꝯ mundi p̄ſumptionē.
In dilectione ꝯ mundi deſſenſionē.
In duratione ꝯ mūdi corruptionem.
Dico primo q̄ hn̄t ſubiectionē q̄ n̄ cōturbat̄
q2 ſerui tui. Sicut eī res corpales hn̄t inter ſe
ꝑpetuā ſubiectiōez q2. ſ. oīa inferiora obedi⸗
unt plenetis. planete in ſuis motib⁹ firma⸗
mēto. Firmamētū aūt mouet ſm̄ īfluētiam
celi criſtallini ſm̄ aſtrologos Sic kariſſimi ī
ꝑadiſo celeſti ē ꝑfectiſſima ſubiectio. q2 tota
curia celeſtis ſic ordinata eſt ꝑ gradus ordi:
nes et ſtatus. legiones et diſtinctiones. q̄ ſi
ne aliqua ꝯdictiōe habet perfectiſſimā ſub
iectionem: quia ſibiīuicē ſm̄ varios gradus
angeli et homines famulant̄. et tandem oēs
ꝑiter ſubſunt et obediunt creatori. ideo dicāt
ſerui tui. Oēs eī ſeruiunt deo. et quilibet cō
tentus eſt de ſtato ſuo. et cōditione et gradu
Vnde. i. Math. viij. Omnes obediunt vni
et zelus et inuidia nō eſt inter eos: et de tali
bus ſeruīs loq̄t̄ ſcriptura Apoc. xxij. Serui
eius ſeruient ei. et faciem eius videbunt

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Sed ꝓch dolor non eſt ſic ī eccleſia militāte
vbi nulla eſt ſubiectio. ſed tota preſumptio.
Moderni non q̄runt ſeruire ſ; ꝑire nō famu-
lari. ſed dn̄ari: nō obedire ſed obſtinate et fri-
uole prelatis et ſuperioribus cōtraire. vbi mō
eſt monachus. monialis vel religioſus. qui
obediat ſuperiori ſine murmur̄: vbi ſecularis. q̄
ad preceptū rectoris inuoluntarius expediat
ſine ꝯdictione. Hodie ꝓ certo in multis eſt
tāta preſumptio et obſtinatio: ꝙ nec deo nec
prelato: nec rectori velint ſeruir̄. imo nec obe
dire. De quibus dicere. dr̄. ij. Locutus ſu;
tibi in habundantia mea. et dixiſti nō ſeruiā
Sed nos ſic kariſſimi. q̄ꝛ niſi veri obedien-
tes fuerimus: et prelatis ſeruiamus et ſuperi-
oribus hic in mundo ꝓpter xp̄m in hūilita-
te cordis. in cel' vbi ſeruire regnare eſt nunq̄
poterimus deo ſeruire. Unde dn̄s loquitur
yſa. lxv. de ſeruis ſuis et ſeruis mūdi: dicēs
Ecce ſerui mei bibēt et vos ſicientis. ecce ſer-
ui mei letantur et vos confundemi. R ¶
Secūdo dico ꝙ in beatitudine ē dilectio
ſine diſſentione qd̓ oñditur in eo ꝙ dr̄ aſ-
ſiſtunt coram te. q̄ꝛ ſancti ſp̄ aſſiſtunt deo. et
ſunt ꝓpinqui ſibi. et ipſe eis ꝑ nimiū amorē
Nā ſicut ſtelle in celo ſunt ſibinuicē ꝓpique
et firmamento ſp̄ aſſiſtunt q̄ꝛ in eo ſunt fixe.
et mouentur motu firmamēti ſine ceſſatōne
ſic beati in pr̄ia ſibiuicē ſunt ꝓpinqui ꝑ mu-
tuā caritatē et firmamēto. ſ. deo ſp̄ aſſiſtūt di-
ligēdo cōtēplādo. et ſe ꝑ dilectō; ei firmiter
figēdo ipſm̄q; cōtinue ſeq̄ndo. et voluntatem
ꝓpriā ſm̄ voluntā eꝰ regulādo et obediēdo
ſunt ei intātū volūtate diue ꝯformati. ꝙ vi-
dentes prē;. mrē;. filiū vel filiā in inferno.
maxima pena cruciari: nō ex h̄ dolēt. nec mi-
ſerent̄. nec ꝯdolēt q̄ꝛ alr̄ nō eſſent ꝑfecte bea-
ti. ex quo ei deꝰ vult. vt aīe ꝓbidē patiant̄. aīe
in celo nō pn̄t aliud velle. Cōpaſſio ei nō eſt
ſine paſſione: ſed nulla paſſio eſt in pr̄ia.
S ¶ Sed dicis ſic ſunt aīe ſaluate ſine omi
miſcd̓ia. ꝙ nō ꝯpatiūt̄ ſuis parentibus. Dico
ꝙ hn̄t miſcd̓ia;. quantū ad eſſe ſuū. et q̄ntū
ad opari: et nō q̄ntū ad iſtos. que non ſunt
miſcd̓ie receptibiles. Uidēt ꝰ penā illoꝝ cū
gaudio ꝙ q̄ꝛ illā penā magnā euaſerunt. De
iſta aſſiſtētia pōt dici illud zach. iiij. Iſti ſūt
filij ſplēdoris tui. q̄ aſſiſtunt dn̄atori vniuer-
ſe terre. Heu ſic nō eſt de nobis in h̄ mūdo.
q̄ꝛ nō poſſumus cōpari ſtellis fixis. ſ; ſtellis
erraticis. q̄ ī firmamēto n̄ fixe. ſ; ꝯ firmamētū
mouentur. nec ſibinuicē ſunt cōiuncte. imo
vna ab alia peſſime et elongiſſime ſeperatur
ſicut ſol et luna q̄ in plenilunio totaliter op-
ponūtur. ſic nos ſumus erratici. q̄ꝛ in multis
erramus. Nā quilibet errat in ſtatu ſuo: nec
ſumus fixi firmamēto. ſ. deo ꝑ bonum pro-
poſitū et rectā volūtatē: ſumus remoti ꝑ ini-
micitiam. per diuerſas iuſiones. rixas. con-
tentiones per magnas iniurias. fraudes et
deceptiones. vnus contrariatur atq; oppo-
nitur alteri ſic nō ſunt ſancti in patria nec ta-
les eſſe debent qui cupiūt eis collocari et ad-
herere. ipſi enim habent ꝑfectam dilecti-
onem et amorem: Unde proſp̄ de vita con-
templatiua dicit Erit inquit in vita illa in-
tellectus ſine errore: memoria ſine obliuiōe
cognitio ſine prorogatōe. caritas ſine ſil'atōe
ſenſus ſine offenſione. T ¶ Tertio dico
ꝙ beatitudo conſiſtit in duratione et perpe-
tua permanentia. ꝯ mūdi corruptione; et in-
ſtabilitatem. quia dicitur ꝙ ibi ſeruient om-
ni tempore. i. ſine fine. Nam ſecundum yſid̓
In hybernia eſt quedam inſula vbi homi-
nes nunq̄ moriuntur. et eſt ibi inſula alia ī
qua corpora nunq̄ corrumpuntur. Sic vere
eſt ille paradiſus celeſtis quia beati qui ibi
ſunt non incurrunt mortem. infirmitatē nec
corruptionem. immo omni tempore ſemper
viuunt perpetuo non eſuriunt nec; ſitiunt
De quo ariſto. lumine naturali eleuatus lo-
quens dicit primo celi. Extra celum non eſt
tempus. nec locus. nec vacuum. ſed ibi ſunt
entia inalterabilia. impaſſibilia optima; vi-
tam ducentia quam toto eterno perficiunt.
Et proſp̄ de illa imortali duratiōe dic̄ d̓ vita
cōtēplatiua. Erit ꝑpetua icoluītas ſine debili-
tate. ſalꝰ ſine dolor̄. vita ſine morte facilitas
ſine ipedimēto ſecuritas ſine faſtigio. et ꝑfec-
ta ſanitas ſine morbꝰ h̄ ille S; ꝓch dolor n̄ ē
ſic ī mūdo vbi nulla ē duratō ſ; tota corrup-
tio n̄ eternitas ſ; iſtabilitas n̄ fortitudo ſ; fra-
gilitas n̄ pulcritudo ſ; tpitudo n̄ ſecuritas mor-
tis ſ; icertitudo tp̄is. Iſtā iſtabilitatē. corrup-
tiōe; et icertitudie; mortis. debere; q̄l; ī cord̓
pēſar̄. et ſe ad tale ſtatū ordiar̄: vbi nec mori
mortis. nec iſtabilitate tp̄is poſſet vita eterna
priuari. V ¶ Sic legit̄ ī li. hyſto. d̓ filio cuiuſ
dā nobil' vnico: q̄ iirauit religione; vt deo ſ-
uiret. ad quē venit pr̄ vt eū vi extraheret Cui
hꝰ pr̄ ſi vnā abſtuleris ꝯſuetudie; d̓ terra tua
q̄ ibi ē redir̄ cogor ad ſcl'm: et pr̄ q. nidit filꝰ.

In terra tua eſt. ꝙ tacito iuuenes moriūť ſic ſenes. Iuuenis igiť licet ſim mori timeo. et vitam ꝑdere eternā. Cui pr̄ nolo fili ꝙ ad ſeculū redeas et me ſequaris. ſ; ego ſequar te. et vitam eternam poſſideam.

¶Feria ſecunda poſt Reminiſcere.

Ego vado et queretis me. et in peccato vro moriemini Ioh. viij. X ¶Phs dic̄ ꝙ inter alia vicium ingratitudinis peſſimum eſt Unde Seneca in li. de bñficijs. Nullū bñficium dandū eſt negligenti. imo bñficium datum auferendum eſt. Und̄ cano. et leges dicıant ex̄ de dona. c. vl. xij. q. ij. octaua diſcuſſio et. C. de reuocandis donatōib⁹. l. vl. ꝙ ingrati pn̄t priuari gr̄a ſibi conceſſa. puta ſi ex igratitudie iniuriant̄ donatori inijciēdo violēcias man⁹ aut atrocē iniuriam intulerit vulnerando fuſtibus cedendo vel graue dānum rerum inax̄. vel ꝑiculū vite inferre preſumpſerint. vl̄ ſi conatione appoſitā nō impleuerint. Nam accidit caſus ꝙ quidaȝ eps abbati ſancti Anſberti magna et pinguia bñficia contulit. tali iuramento et fide: vt dn̄o ſuo epo fideliter ſeruiret. q̄ contra faciens cōqueſtum eſt dn̄o honorio pape. de ipſius abbatis iniuria mandat papa. ex quo iſte ingratus fuit contra epm ſuū a quo bona bñficia habuit. ꝙ ab eccl̄ia ſua et beneficijs ꝑpetuo abſcindatur. Sic ad ꝑpoſitū quia dn̄s deus donator omnium bonorum populo iudaico quaſi populo electo et dilecto multa cōtulit beneficia et gratias. puta electionis i peculiarem ppl̄m protectionis contra aduerſarium. cibationis in deſerto et eductionis de egipto ipſi tn̄ ſemper vt ingrati non ceſſantes atroces iniurias et inferre. beneficiorum obliuione. ydolorum adoratione. et tandē filij ſui mortificatione. merito omnibus gratijs ſunt priuati. et ad mortem eternam iudicati quā mortem chriſtus eis predixit et cauſam notauit: di. Ego vado ⁊c̄. Y ¶Querit̄ an iudei qui vt cōuer moriunt̄ in ſua ꝑfidia debeat ſuſtinere et defendere ſancta mater eccleſia: et videtur ꝙ nō Ioh. xv. Si quis i me nō manſerit: mittetur foras ſicut palmes et areſcet. et colligent eum. et in ignē mittent et ardet. Item ſm leges om̄es heretici ſunt de ciuitatibus expellendi et vltio ſupplicio tradendi: nec aliquid loco eis relinquendū eſt. quia etiam ipſis clementis percos fit iniuria. C. de hereticis. l. arriani. et quod de hereticis dicitur etiam de iudeis tenenduȝ eſt quia vbi par eſt ratio. par debet eſſe iudicium. xxiij. q. i. apud. et. ff. ad. l. aqliā. ad illud. Contra mater eccl̄ia non eſt mr̄ ſeueritatis. ſ; pietatis et ideo debet potius expectare iudeorum conuerſionem ꝙ̄ feſtinare ad eorum dānationē. xlv. di. qui ſincera. Dico ꝙ mr̄ eccl̄ia q̄ eſt mr̄ miſcdie et pietatis. nullum refugientem deſpicit. ſ; oēs ad ꝑtectōis gremiū clemēter ſuſcipit ⁊ ꝯuerſiōeȝ eoꝝ expectat. Sed ꝙ iudeos nolentes ꝑfidia redire ad gremiū matris eccl̄ie ſuſtinet. ⁊ non hereticos ē triplici de cauſa Primo i penā damnatōis ſue. viuūt enī iudei in grauiſſima miſeratōe. ſubiectōe miſerabili ſeruitute. ⁊ młtiplici erūna ⁊ miſeria. i penā ⁊ vindictam. et hec durabit donec ſciāt ⁊ cognoſcāt. ꝙ deus dn̄abitur Iacob ⁊ finiū ei⁹. quouſq; cōuertāť ad veſperas. i. cognitionē veri luminis et xpi. Un̄ vt hr̄ ex̄ de iudeis ꝯſuluit. i glo. i. Cōſtātin⁹ ipator ꝑpter mortem xpi ſubiecit iudeos hui miſerabili ſeruituti. ⁊ eccl̄iā ad honorē dei mł̄tis libertatibus dotauit.

Z ¶Scd̄o ne memoria ſctōꝝ patrū ⁊ ſpecialr̄ paſſionis xpi extinguereť. vt qn̄ oculꝭ eoſ inſpici⁹ ⁊ adhuc eoꝝ maliciā videm⁹ ⁊ ꝑtinaciā: cogitem⁹ ꝙ ipi ſunt quoꝝ patres ſci abraam. yſaac ⁊ iacob ⁊ alij ꝓphe eoꝝ genere. xpm filiū dei icarnādū. crucifigēdum ⁊ moriēdū. figuris ⁊ auctoritatib⁹ ꝓnūciauerunt: ⁊ quoꝝ ꝑdeceſſores xpo mortē intulerūt Tertiū ne pactū dei irriteť nā Moyſes dixit iudeis vt habeť deutro. iiij. ꝙ ſi patrantes malum corā dn̄o deo vr̄o. vt eum ad iracūdiam ꝓuocetis teſtes inuoco celum ⁊ terram cito ꝑituros vos de terra quā tranſito iordane poſſeſſuri eſtis. nō inhabitabitis i ea lōgo. ſ; delebit vos dn̄s ante diſꝑderi oēs gētes et remanebitis pauci in natōib⁹. ad q̄s vos domin⁹ ducturꝰ eſt. ⁊ ſeq̄t: nō tamē dimittet te. nec delebit te oīno. A ¶Sȝ dicis ex quo nolunt conuerti. ſ; i ꝑfidia ꝑmaēre. an ſint cogēdi ad fidem. ne moriant in pctis eoruȝ. Dōm ꝙ nō ſūt ꝯpellēdi. q2 ſm aplm. coacta ſeruitia deo nō placēt. Un̄. xlv. di. d iudeis ſic dr̄. De iudeis aūt ꝑcepit ſctā ſynod⁹. nemi deiceps ad credēdū vi inferre. Cui enī de⁹ vlt miſeř. ⁊ quē vult idurat. Nō ei uleſiniti ſaluādi ſūt. q2 nll⁹ i uit⁹ fit bon⁹ ſ; volēſ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf